

[Pelle Voigt]

kat. Hvis man anvendte den metode i andre sager om erstatningsansvar, ville domstolene ganske vist blive aflastet i betydelig grad, men det ville næppe gavne retssikkerheden. Hertil kommer, at staten – og altså også Boligministeriet – vel mere end nogen anden juridisk person er forpligtet til at påse, at de af staten selv pålagte love og bestemmelser om borgernes adfærd overholdes og respekteres.

Jeg synes ikke, det er rimeligt, at der fra en række ordføreres og fra boligministerens side i dag argumenteres for, at det, at ingen i sin tid havde nogen indvendinger imod, at kammeradvokaten undersøgte sagen, skal betyde, at kammeradvokatens redegørelse nu er den endelige og uvildige afgørelse i denne sag.

Det afgørende punkt, vi behandler, er spørgsmålet om bygherrens eventuelle ansvar for brandsikringen og brandens udbredelse. Spørgsmålet er, om bygningsreglementets bestemmelse om, at sektionsvægge skal udføres i tæt forbindelse med tagdækningen, er overholdt. Københavns Kommunes Bygge- og Boligdirektorat benægter, at man skulle have godkendt den valgte løsning, Beredskabsstyrelsen og vel også brandvæsenet mener ikke, at bygningsreglementets bestemmelser er overholdt, men kammeradvokaten mener, at bygningsreglementet på det punkt er juridisk uklart, og at bygherren følgelig heller ikke kan pålægges ansvar.

Boligministeren har taget skridt til i fremtiden at formulere reglementet således, at det ikke kan misforstås. Men kan Boligministeriets advokat fjerne sin klients ansvar som bygherre ved at henvise til det bygningsreglement, som er formuleret af samme bygherre? Det forekommer ikke umiddelbart rimeligt. Boligministeriet må vel mere end nogen anden instans i Danmark antages at kunne forstå og at ville rette sig efter bygningsreglementet. Hvis ikke det var tilfældet, hvorfor skulle de enkelte borgere eller bygherrer så tage reglementet alvorligt?

Derfor må vi i SF konkludere, at denne sag ikke er egnet til afgørelse alene ved statens advokat eller for den sags skyld her i Folketinget. Folketingets flertal har stået fadder til både den tidligere og den nuværende boligminister, og Folketinget er klart bedre egnet til at afgøre politiske end tekniske spørgsmål. Vi har her at gøre med en situation, hvor afgørelsen af tek-

niske og juridiske spørgsmål er uløseligt forbundne.

Spørgsmålet om den juridiske fortolkning af bygningsreglementet må nødvendigvis ses i en teknisk belysning, og denne tekniske belysning kan kun tilvejebringes af uvildige eksperter. Det fremgår af en lang række af de udsagn, som fru Kirsten Jacobsen har gjort rede for her fra talerstolen. Det fremgår også af de betragtninger, som man fra Beredskabsstyrelsen har gjort gældende, nemlig at det ganske enkelt er teknisk meningsløst kun at føre brandvæggen op til det brandbare undertag. Hvis afslutningen imod taget af den krævede brandsikring af loftet langs væggen skal kunne hindre brandens udbredelse, skal muren føres op gennem undertaget og have tæt forbindelse med det ubrandbare tegltag. Set fra et brandteknisk synspunkt kan ordlyden i reglementet derfor ikke give anledning til misforståelser, mener overingeniør J. Petersen fra Beredskabsstyrelsen.

Det er et synspunkt, som jeg deler, og det er et synspunkt, som jeg forstår at alle uvildige eksperter, som har udtalt sig om denne sag, deler. Vi skal derfor anbefale, at der gennemføres en uvildig undersøgelse af spørgsmålet om placeringen af ansvaret for branden og især følgerne af branden i Provianthuset den 9. februar 1992.

Jeg vil gerne i et senere indlæg i næste ordførerrække komme tilbage til en nærmere gennemgang af de to foreslåede dagsordener, hvoraf den sidste jo først på nuværende tidspunkt er under omdeling.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Venstres ordfører opfattede ikke, at jeg stillede nogle spørgsmål, og jeg skal derfor gentage dem: Mener Venstres ordfører, at det, som Venstres tidligere boligminister, hr. Svend Erik Hovmand, skrev den 10. juli 1992 til kammeradvokaten, og hvori man fandt det nødvendigt at få foretaget en uvildig vurdering af sagsforløbet – herunder en vurdering af, hvorvidt der måtte være begået fejl under sagsbehandlingen, og om der er grundlag for at gøre ansvar gældende – er opfyldt med kammeradvokatens brev, når det samtidig fremgår af kammeradvokatens redegørelse, at den uvildighed, som den daværende boligminister lagde så stærkt